

[Hans Jørgen Holm]

med at have det, så er det nok ikke alene af økonomiske årsager, det kan også være på grund af arbejdsmangel. Det, man kan frygte, er, at tilskuddet kan føre til, at man tager en lærling ind, for det kan der da ikke ske noget ved rent økonomisk, men at lærlingen så kommer til at gå rundt med smedesvenden og ser på, at han skifter pakninger ud, og så kan han få lov at holde rørtangen så længe, altså at der for så vidt er for lidt arbejde til, at der kan ske en egentlig oplæring. Jeg mener nok, det er noget, vi skal dyrke i udvalget. Det er ikke noget, der er de store principper i, men jeg synes nok, at der kan ligge lidt af et problem i den sammenhæng.

Så vil jeg endelig også godt stille et spørgsmål til ministeren om formuleringen i begyndelsen af § 2. Jeg går ud fra, at det også omfatter de mestre, som ikke i øjeblikket er bidragspligtige. Det kan læses, som om det kun er dem, der er inde i ordningen i øjeblikket, der vil kunne opnå tilskud, men jeg vælger at opfatte det sådan, at når mestre bliver bidragspligtige, vil de også kunne modtage tilskud. Hvis jeg har opfattet det forkert, må ministeren rette mig.

Jeg vil også godt pege på noget, som egentlig ligger lidt uden for forslaget, noget, vi har med i vores forslag, nemlig at man også får taget landbrugsuddannelserne med, sådan at alle 3 års praktikuddannelse kan regnes ind i det, der er tilskudsperioden, sådan at det, der er forskolen, i og for sig kan danne grundlag.

Endelig vil jeg godt nævne de særlige forhold inden for fiskeriet, hvor man jo ikke har nogen formaliseret uddannelse, men hvor der sker en oplæring af de unge mennesker. Man burde måske benytte nogle af de muligheder, der er dér, for at få bragt nogle unge mennesker i beskæftigelse og oplæring i et erhverv med ofte meget gode indtjeningsmuligheder.

Min taletid er brugt op. Der kunne være flere ting at trække frem, men vi er som sagt principielt positive over for forslaget. Der er ting, vi godt vil se på i udvalget. Jeg mener, det er aldeles væsentligt, at vi gør en indsats for at få fremskaffet ekstraordinære lære- og praktikpladser. Skulle der være et forslag, der kunne pilles ud af en helhed, er det måske dette, for her står man nok over for et af de allerstørste problemer.

Holger K. Nielsen (SF):

Som den sidste ærede taler udtrykte det, skal man som opposition være forsigtig med at rose regeringen, og det skal jeg da også undlade i mit indlæg.

Det har for SF været interessant at følge debatten det sidste halve års tid i den socialdemokratiske arbejderbevægelse om EFG-problemerne, specielt hvad angår den alvorlige mangel på praktikpladser. Vi har kunnet konstatere en stigende erkendelse af, at dette problem skal løses ad nye veje, at det traditionelle system med tilskud til arbejdsgiverne ikke længere duer.

I arbejdsministerens redegørelse fra februar blev der faktisk i afsnittet om praktikpladserne angivet en ny retning, efter vor mening ikke klart og konsekvent nok, men alligevel nye toner. Som vi sagde i februar, foretrækker vi, at begge de dengang skitserede muligheder indkorporeres i en samlet løsning. Det vil sige, at der både gennemføres en udvidelse af Arbejdsgivernes Elevrefusion og en kvotaordning som et sikkerhedsnet. Vi har selv fremsat et forslag herom og kunne ved førstebehandlingen heraf med tilfredshed konstatere, at socialdemokratiet var relativt positivt indstillet her til. Det må derfor være en gåde, som fremtidens historikere kan efterforske, hvorfor regeringen nu har renonceret på begge muligheder og i stedet satser på en helt tredje, som i sin substans er så kendt, så kendt, også hvad angår virkningerne. Til hjælp for historikerne vil jeg godt forsøge at afdække en del af mystikken, idet jeg dog retfærdigvis må indrømme, at jeg har fået lidt hjælp af undervisningsministeren, som kom med nogle udtalelser til dagbladet Politiken i går.

Jeg vil tro, at regeringen har bøjet af for krav fra arbejdsgiverne. Det er næppe nogen hemmelighed, at arbejdsgiverne har været imod en udvidelse af Elevrefusionsfonden og en kvotaordning. Ministeren siger nu til Politiken, at det ikke vil være en særlig rar oplevelse at være lærling hos en arbejdsgiver, der nærmest har været tvunget til at antage én uden at ønske dette. Det er muligt, det er det helt sikkert ikke, men det er altså heller ikke særlig rart at stå uden praktikplads. Jeg synes i det hele taget, det er ganske tankevækkende, at den socialdemokratiske minister lægger sine forslag til rette efter, at arbejdsgi-